

Samling af Afgørelser

Forenede sager C-401/12 P – C-403/12 P

**Rådet for Den Europæiske Union m.fl.
mod
Vereniging Milieudefensie
og
Stichting Stop Luchtverontreiniging Utrecht**

»Appel — direktiv 2008/50/EF — direktiv om luftkvaliteten og renere luft i Europa — beslutning vedrørende Kongeriget Nederlandenes meddelelse om udsættelse af fristen for opnåelse af grænseværdien for nitrogendioxid og om undtagelsen fra forpligtelsen til at anvende grænseværdierne for PM10-partiklerne — anmodning om intern prøvelse af denne beslutning indgivet i henhold til bestemmelserne i forordning (EF) nr. 1367/2006 — Kommissionens afgørelse om at afvise anmodningen — individuel foranstaltning — Århuskonventionen — gyldigheden af forordning (EF) nr. 1367/2006 med hensyn til denne konvention«

Sammendrag – Domstolens dom (Store Afdeling) af 13. januar 2015

1. *Appel — anbringender — påstand, der har til formål at opnå en ændring af begrundelsen — afvisning*

(Domstolens procesreglement, art. 169, stk. 1, og art. 178, stk. 1)

2. *Internationale aftaler — Unionens aftaler — Konventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet (Århuskonventionen) — retsvirkninger — forrang for afledte EU-retsakter — undersøgelse af lovligheden af en afledt EU-retsakt, henset til bestemmelserne i nævnte konvention — betingelser — bestemmelser, der ikke fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise — ikke omfattet*

[Art. 300, stk. 7, EF (nu art. 216, stk. 2, TEUF); Århuskonventionen, art. 9, stk. 3; Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 1367/2006, art. 10, stk. 1]

1. Jf. afgørelsens tekst.

(jf. præmis 32-34)

2. I henhold til artikel 300, stk. 7, EF (nu artikel 216, stk. 2, TEUF) er de internationale aftaler, som Unionen indgår, bindende for EU-institutionerne og har følgelig forrang for de retsakter, de udsteder. Imidlertid kan bestemmelserne i en international aftale, som Unionen er part i, alene påberåbes til støtte for et søgsmål anlagt med påstand om annullation af en afledt EU-retsakt eller til støtte for en indsigelse om, at en sådan retsakt er ulovlig, såfremt denne aftales art og opbygning dels ikke er til hinder herfor, dels, at disse bestemmelser indholdsmæssigt fremstår som ubetingede og tilstrækkeligt præcise.

For så vidt angår artikel 9, stk. 3, i Århuskonventionen om adgang til oplysninger, offentlig deltagelse i beslutningsprocesser samt adgang til klage og domstolsprøvelse på miljøområdet, indeholder denne ikke nogen ubetinget og tilstrækkelige præcis forpligtelse, som regulerer borgernes retsstilling direkte, og opfylder derfor ikke disse betingelser. Det følger heraf, at denne bestemmelse ikke kan påberåbes for Unionens retsinstanser med henblik på at vurdere lovligheden af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006 om anvendelse af Århuskonventionens bestemmelser på Fællesskabets institutioner og organer.

Domstolen har ganske vist ligeledes fastslået, at det i tilfælde, hvor Unionen har søgt at gennemføre en særlig forpligtelse, som den har påtaget sig i forbindelse med aftaler, der er indgået inden for rammerne af Verdenshandelsorganisationen, eller hvor den omhandlede EU-retsakt udtrykkeligt henviser til præcise bestemmelser i disse aftaler, tilkommer Domstolen at efterprøve lovligheden af den omhandlede retsakt og de retsakter, der er vedtaget med henblik på dens anvendelse, med hensyn til reglerne i de nævnte aftaler. De to undtagelser er imidlertid alene begrundet i de særlige forhold, der gør sig gældende i de aftaler, der gav anledning til anvendelsen af dem, og kan ikke, når disse særlige forhold ikke foreligger, anses som relevante med henblik på at afgøre, om Århuskonventionens artikel 9, stk. 3, kan påberåbes for Unionens retsinstanser med henblik på at vurdere lovligheden af artikel 10, stk. 1, i forordning nr. 1367/2006.

(jf. præmis 52, 54-58 og 68)